

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Plaça del poble

Responsabilitat

Cau el nivell i baixa la participació en la política

Hi ha una paraula que sembla embadalir alguns càrrecs polítics: *responsabilitat*. Afirmen que agafen les seves responsabilitats en una votació, una posició, una proposta. De vegades fan una crida a la responsabilitat ciutadana. Però de tant que l'empren en declaracions i discursos han buidat aquest mot del seu sentit i és precisament la classe política que té una greu mancança de responsabilitat en el debat públic.

S'ha instal·lat un escenari on la inventiva substitueix un argument ben construït, on la frase ocurrent, si pot ser feridora, passa davant una formulació clara, on la inflexibilitat de les afirmacions suplanta el sentit del matis, on la recerca permanent del conflicte passa davant la recerca del consens, on els fets alternatius, suplantem els fets comprovats, on una piulada de 280 caràcters elimina una reflexió ben construïda.

Divendres passat, tot dinant amb dos bons amics, vam ençar una reflexió sobre la creixent desafecció política que s'evidencia tant en l'augment –preocupant– de l'abstenció en les eleccions com en la dificultat de trobar les persones que des de l'anomenada societat civil vulguin fer el pas de presentar-se en una candidatura.

Tot plegat repercuteix en la qualitat del personal polític que assumeix un càrrec institucional. Molts ciutadans no gosen fer el pas en adonar-se de les múltiples obligacions i dels nombrosos constrenyiments que tenen els elegits. Hi

ha, diguem-ho clar, una forta crisi de vocacions sense que ningú tingui el valor de dir-ho i de proposar les mesures necessàries per impedir l'asseccament de l'àmbit de la participació de la vida pública.

La política andorrana s'ha d'obrir i renovar. N'hi ha que parlaven de la *nova política* i que quan han arribat a la *vella* sembla que s'hi troben força a gust.

Ja és hora d'assumir que un càrrec de conseller general, de cònsol o de ministre és exigent i requereix dedicació. També és hora de dir que l'exercici d'aquestes funcions fa necessari disposar d'unes competències i una experiència que són difícils d'adquirir.

L'electorat dona més importància a l'embolcall que no pas al fons, als projectes de país

Hem constatat sovint que un ministre no s'improvisa, ni neix per decret. Encapçalar i dirigir una administració, un departament ministerial, a vegades haver de torçar-li el braç perquè apliqui la llei votada pel Consell General, participar en el debat parlamentari, anar al territori i tocar de peus a terra, parlar amb els elegits comunals, amb les associacions, que acostumen a plantejar exigències proporcionals a les seves decepcions de governs anteriors, són coses difícils i complicades. La política és una mena de gran lleixi-

vadora, que centrifuga i asseca, i tothom no té les qualitats per resistir.

Per tot això caldria una mica més d'expertesa i d'experiència per encarar moments delicats. També és cert que hi ha una diferència entre l'experiència i la capacitat de comunicació. Saber comunicar és necessari, però la recerca de titulars i cops d'efecte no és assimilable a tenir una línia, un projecte polític. Tanmateix, la capacitat comunicativa dels actors polítics sembla, a hores d'ara, l'únic criteri de selecció.

Val a dir que si la supervivència política està lligada completament a la capacitat de donar, de dominar o fins i tot de sotmetre l'esfera mediàtica, no cal estranyar-se que els polítics estiguin cada cop menys ben equipats de les competències necessàries per dirigir el país, fer la llei i aplicar-la.

Al capdavant la responsabilitat de tot plegat és compartida. En la majoria dels escrutinis l'electorat dona més importància a la comunicació, l'embolcall, que no pas al fons, les propostes i el projecte de país.

Andorra necessita propostes clares i personalitats fermes convençudes del que cal fer, tant al Govern com a l'oposició.

La responsabilitat política és un principi fonamental per a una governança efectiva i per mantenir la confiança de les ciutadanes i els ciutadans en les institucions. Contràriament, es pot minar la democràcia i provocar un deteriorament en la qualitat de vida de la societat.